

Maryse

TÜSKE

Barátságunk története?

Maryse
Tüske
Barátságunk története?

Maryse Tüske

© Maryse © Book Dreams Kiadó

Minden jog fenntartva!

A szöveget gondozta: Kékesi Júlia

Borítóterv: Sandra

Kép forrása: Freepik

Megbízott kiadó: Book Dreams Kiadó

Elérhetőségek:

info@bookdreams.hu • www.bookdreams.hu

facebook.com/bookdreamskiado

instagram.com/bookdreamskiado

E-pub ISBN: 978-963-586-213-9

Book Dreams Kiadó
2023

Prológus

Történt egyszer, hogy találkoztam egy férfival az egyik közösségi platformon. Kapcsolatban élek, ő pedig nem, így furcsán vette ki magát, hogy beszélgetni kezdtünk. Számomra nem volt ez különös, inkább sorsszerű.

Hiszek a sorsban, ahogyan abban is, hogy mindennek oka van. Emberek nem véletlenül kerülnek az életünkbe. A mi kapcsolatunk sem véletlen.

A történet nem kifejezetten rólunk szól, de az ihletet a kapcsolatunk adta, egyszóval megtörtént események alapján íródott. Ki tudnám vetíteni a bennem kavargó érzelmeket egy másik, három éve tartó barátságra is.

Mindenkinek vannak nehéz barátságai, amik egyszer lent, másszor fent vannak. Úgy hiszem, ilyenek a valódi kapcsolatok. Nem lehet minden csak öröm, ahogyan csupa szomorúságból sem állhat egy kötelék.

Barátok nélkül lehet élni, de nehéz.

Ha hibáztunk, lássuk be. Ha ő hibázott, és belátja, bocsássuk meg. Kössünk kompromisszumot, mert láthatatlan kötelék köt össze minket, amit nem tudunk elszakítani. Idővel minden világossá válik.

Vannak dolgok, amiket nem értünk, és soha nem is fogunk megérteni, bármennyire is küzdünk.

A jó barátság olyan, mint az igaz szerelem: nem találsz rá magyarázatot, csak érzed, hogy szükséged van rá.

Maryse

Egy párkapcsolatban élő ember is érezheti azt, hogy valami hiányzik belőle
Az életéből

Nem minden esetben talál a lélek is párja

Ezek láthatatlan, mélyen megbújó érzelmek, melyekről nem akarunk
tudomást venni

Akkor szembesülünk velük, amikor a legkevésbé sem számítunk rájuk

Azt hisszük, minden a helyére került

Védtelesen ér...

A barátság kincs ebben a kaotikus, rohanó világban Általában olyat választunk magunk mellé, aki hozzánk hasonló

Biztos, hogy mi választjuk?

Olyan ez, mint a szerelem

Összekötöd vele az életed, a lelked, még egy kicsit a szívedet is

Megéri vajon?

Sérülni nem csak a szerelemben lehet
Az élet minden területén veszély leselkedik ránk
Csalódás, félelem
Félni attól, hogy elveszítheted
Nem minden barátság tart örökké
A miénk vajon igazi volt?

Nem várt módon toppantál a világomba
Nem számítottam rád
Lehet erre számítani?
Semmi sem történik véletlenül
Minden apró mozzanatnak, személynek megvan a maga szerepe az emberek
életében
A tiéd mi az enyémben?

A sztereotípiák megbélyegzik a társadalmat
Férfi és nő között nem lehet barátság!
Talán mégis
Talán lerombolhatjuk az előítéleteket
Talán...
Talán?

Azonnal megtaláltuk a közös hangot
Nevettünk, játszottunk, mindenféléről beszélgettünk
Szép időszak volt...

Észre sem vettem, és az életem része lettél
Miért történik ez?
Túlságosan is jól éreztem magam veled
Tudtam, ez túl szép ahhoz, hogy igaz legyen
De mégsem foglalkoztam a negatív érzéseimmel

A droghoz tudnálak hasonlítani
Amitől jól érzem magam, azzal nem tudok leállni
Sosem volt elég belőled
Mindig többet és többet akartam
Csak még egy kicsit...

Borzasztóan különböztünk, mégis egyek voltunk
Leromboltuk a sok falat, ami közöttünk magasodott
Le akartuk rombolni
Én igen
Te is?

Rövid idő alatt teljesen hozzád szoktam
Nem tudtam úgy elaludni, hogy ne kívánjak jó éjszakát
Nem tudtam úgy elkezdni a napot, hogy ne kívánjak jó reggelt
Körforgás...

Mindent tudtál rólam, ahogyan én is rólad

Azt hiszem...

Nem voltak titkaink a másik előtt, nem voltunk zavarban a másik társaságában

A te örököd az enyém is

A te bánatodat én is cipeltem

Osztoztunk az érzéseinken

Azt hiszem...

Egy világ választott el minket, de mégsem éreztelek távolinak
A szívembe költöttél
A részem lettél

Megijedtél

A félelem pedig rossz dolgokra sarkallt

Ellöktél magadtól

Azt hitted, hogy a mi kapcsolatunk hamis, nem őszinte

Férfi és nő között nem lehet barátság

De lehet!

Az égbolt elsötétült
A lelkem sírt
A szívem összetört
A veszteség fáj
Az élet ajándék, de nélküled már nem éreztem annak

A nevetés helyét átvette a csend
A boldogság helyét a szomorúság
A fehér feketévé változott
Elvesztettek
Végleg?

Darabokra hasadt a lelkem
Nem hagytad, hogy küzdjek érted
Értünk
Volt valaha olyan, hogy Mi?
Csak álmodtam?

Szerelem jöhet sok az életben.
De barátság nem
A kapcsolat mély, az érzések nyíltak, a kötődés valódi
Valódinak kell lennie...
Valódiak voltunk?

Hiányzol

Hiányzik az arcod, a hangod, a vicceid, a jelenléted

Hiányzol a lelkemnek, mert nélküled nem teljes

Nélküled nem vagyok teljes!

Elmúlik, mint minden más
Csak adj időt magadnak
Felejtsem el?
Nem akarom!
Miért?

A barátság boldogság
Egy falat torta a rohanó mindennapokban
Egy adag vidámság
Egy apró fénysugár a sötétben
Felemel
De képes a mélybe is taszítani...

Miért tetted ezt velem?
Miért hiszed azt, hogy mindez hazugság?
Miért ragaszkodom még mindig hozzád?
Kusza kérdések, amikre nincs válasz...
Lesz valaha?

Én sem vagyok hibátlan
Nem figyeltem eléggé
Elvakított az öröm, amit az életembe hoztál
Sajnálom...

Boldog mosoly terült szét az arcomon, akárhányszor megláttam, hogy
üzentél
Gondoltál rám, és ezzel tudtomon kívül is örömet okoztál
Vajon komolyan gondoltad?
Nem csak az udvariasság műve volt mindez?

Bízol bennem?

Igen

Miért?

Nem tudom...

Valami magyarázat csak van rá!

A lelkem súgja, hogy ezt kell tennem...

A lélek nem kézzel fogható!

Csak annak, aki hisz benne. Én hiszek. Ahogy benned is

Komolyan gondolod?

Csak annyira komolyan, amennyire a barátságunkat...

Hitetlen voltál velem kapcsolatban
Nő vagyok. Ez nem lehet barátság!
Mégis az lett
Mégiscsak összefonódott a két nap
Minden nap
Te a bolygó egyik felén, én a másikon
Mégis megtaláltuk egymást...

Számomra egy rózsza vagy
Gyönyörűnek látom a lelkedet, a szívedet
Tudom jól, mi lakozik benned
Tudom jól, miért viselkedsz úgy, ahogy
Előttem nincsenek titkaid, hiába gondolod
Mégis azt hitted, bennem nem bízatsz meg
Fáj, hogy a rózsza tüskéje megszúrta a kezemet

Félsz, hogy elveszítesz?

Igen

Miért beszélgetsz velem? Sajnálsz?

Azért, mert már a részem vagy!

Ez igaz?

Ez igaz...

Sírok

Szenvedek, hogy a tűske egyre mélyebbre kúszik, a bőröm alá hatol

Nem bírom kihúzni

Magamba roskadok

Egyedül maradtam

Amikor már minden elhal körülöttem, megfogod a kezemet, és kihúzod a
tüskét

Én is ezt tettem volna fordított esetben...

Számíthatsz rám

Kettősséget látok a szemedben, de elfogadom
Minden kapcsolat elfogadások sorozata
A miénk is az, már tudom
Barátság, szerelem
Érzések hada rohamoz meg mindkét esetben
Mégis mi a különbség?
Egyik mélyebb, mint a másik
De melyik?

Hullámvasút együtt az életünk, de erősen kapaszkodunk egymásba, így
mindent túlélünk
Együtt mindent túlélhetünk
Érted már?

Nem láttalak két napja
Csak nem hiányoztam?
Lehet, ezt csak én érzem így...
Nem csak te...

Szép virág a rózsza, de veszélyes is
Egy végtelen mozdulat, és a tüskéje sebet ejt rajtad
Mégis, a tövise nélkül mit sem ér
A rózsákat a tüskéikkel együtt kell elfogadni és szeretni
Vagy legalábbis törekedni arra, hogy toleráljuk a hibáikat
Mi sem vagyunk tökéletesek, mi is tele vagyunk tüskékkel
De azért vagyunk barátok, hogy bekötözzük a világ által, és az egymáson
ejtett sebeket
Szüksége van az embernek barátokra, mert egyedül nem biztos, hogy kibírja a
földi létet

Nem vagyok teljes nélküled.
Ez valami vicc!
Ez a valóság. Elhiszed?
Talán. Nem tudom
Félsz elhinni?
Igen...

A szerzőtől már megjelent:

